

PORTLANDIN

S. S. OSASTON AGITATIONITOIMIKUNTA

TOIMII

AGITATIONI-ILTAMAN

SUNNUNTAINA HEINÄKUUN 28 PÄIVÄNÄ KLO 8:30

OJELMA

SOITTOA Tov. Back
 PUHE K. Korhonen (Astoriasta)
 KERTOMUS Mrs. Back
 RUNO Mrs. Wick
 LAULUA Eivi Rutunon
 LAULUA Helkki Kaljanen
 KUPLETTI Abel Marikkanen

"INVALIDIT"

Sisäänpääsy 25 senttiä. Agitationitoimikunta.

sa," heitti tehtailijan rouva purevasti.
 "Me ottaisimme hänet aivan mielellämme," lausui maisteri, siiveleen tukkaansa. "Mutta, nähkääs, hm! — Teidän äitinne on — teidän täytyy myöntää, että hän on — Siinä on monta seikkaa. — Täytyy ottaa huomioon että — Hän kohautti olkapäitään.
 "Aivan niin," virkkoi Kerttu ja keikutteli ymmärtäväisen näköisenä päätään.
 Maisteri pysähtyi taas siivelemaan tukkaansa ja jatkoi:
 "Äitinne on — hm — käyttäkseni mahdollisimman lievää sanontatapaa — sangen jaa, sangen yksinkertainen."
 "Vai niin! Vai on äitimme liian typerä sinulle!"
 Tehtailija oli ponnahnut pystyyn ja seisoi säihkyin silmin lankomiehensä edessä.
 "Vai on äitimme mielestäsi liian typerä! Kuulehan mokomaa! Ja mikä sinun äitisi sitten oli? Pesumatami hän oli! Ja ellet sinä olisi saanut vapaapäikkää koulussa, ajaisit sinä nyt renkinä lantaa jossakin maalla!"
 "Mutta Risto kulta," huudatti tehtailijan rouva säikähtyneenä.
 "Tämähän on kauheata!" nyhytti Kerttu.
 "Mutta maisteri pysyi yhtä arvokkaana selittäen:
 "Niin ei ollut tarkoitukseni. En tarkoittanut mitään sellaista lanko hyvä! En todellakaan!"
 "Eikä hän sitäpaitsi ole mielestäni aivan väärässä. Siinä on paljon tottakin," arveli vanhin sisar ja jatkoi kohauttaen hartioitaan:
 "Minä tietysti rakastan äitiäni paljon. Mutta emmähän jumala paratkoon ole enää lapsia ja voimme siis puhua aivan avoimielisesti toisillemme. Me olemme kasvaneet hänen katsantokantansa ja ahtaan näköpiirinsä yläpuolelle. Hän ei tosiaankaan sovi meidän piiriimme. Monta kertaa saa ihan hävetä, kun sattuu olemaan läsnä vieraitten aikana."

tallustella. Eräällä pitemmällä oikosella huomasin kuitenkin vastaan tulevan jonkun — pienen vanhan ukon, kuten päätettiin. Vaikasti etukumarassa tassutellen hän ponnisteli tuulta vasten. Odotin ukon suurenevan lähetessä, mutta sitäpä hän ei tehnyt, melkein vain pieneni, ja kohdatessa toisemme oli edessäni omituinen ryysymytty, jonka sisällä oli pieni poikanen.
 Selkään köytettyä hänellä oli pussi, jonka pohjalla oli jotakin. Toimen, vähän pienempi pussukka hänellä oli kädessä ja toisessa kädessä nuoralenkistä riippui pullo.
 — Mihinkäs pieni mies astuskelee näin rumalla ilmalla? kysäsin.
 Poikainen pysähtyi, asetteli kykensä tuulta vasten, katsoi vakavasti silmiini ja vastasi harvaksen:
 — Tuonne tipolle.
 — Kauppaan?
 — Niin.
 — Ja mistäs tulet, — missä asti sinun kotisi on?
 — Tuolla vähän svrjässä. — Hän viittasi: — sanovat sinne olevan kuusi mailia tipolta.
 — Sinulla on siis kuljettavana toistakymmentä mailia tällaisella ilmalla ja siivolla.
 — Niin, mutta ei se mitään tee, olen minä tämän välin niin monta kertaa kulkenut — pimeälläkin, oli "ukon" vakava vastaus.
 Myhähdin tahtomattani ja ajoin jo lähtemään, mutta hänellä näytti olevan vieläkin jotain sanottavaa. Pian se tulikin kysymyksenä:
 — Mitähän se Kämni äijä nyt maksaa munista?
 — Luullakseni 35 senttiä eli niille paikkeille tusinasta.
 — Sanovat kaupungissa saavan 50 senttiä.
 — Niin sanovat, mutta mitä se tämä niin paljon maksamaan, kun saa vähemmälläkin...
 Poikainen katsoi mieltävään maahan ja olisi varmaan sen johdosta jotakin sanonut, vaan en malttanut odottaa.
 — Kuinka paljon sinulla on muniä?
 — Tusina ja vartti.
 — Paljonko teillä on kanoja?
 — Puolikymmentä ja kukko-poikainen, toiset poikaset taisi haukka napsia.
 — Onkos teillä muita eläimiä — kaiketkin lehmä?
 — Ei ole vielä lehmää saatu, vaikka on yritetty, mutta vasikka saatiin viime viikolla.
 — No, siitähän se lehmä kasvaa, kun jaksaa odottaa, koetin lohdutukseksi sanoa.
 — Niin, myöskin poikainenkin näytti sillä hetkellä loiseemmalta, varmaankin silmissänsä tuon äsken saadun elämäntoivon hauska kuva.
 — Kuinkas paljon teillä on väkeä; varmaan sinulla on veljiä ja siskoja?
 — Viisi meitä nyt on kaikkiaan. Isä lähti viime talvena paperipukampille ja sillä reissulla on.
 — Eihän ainakaan kuollut?
 — Eihän sitä nyt tiedä, kun ei ole tullut kirjettä pitkään aikaan. Olisi saattanut munten huonosti onnistua, viime keväänäkin oli sairastanut jalkaansa siinä kun on se reumatismi.
 — Oletko sinä vanhin lapsista?
 — Minunhan sitä pitää "eeskäypänä" olla.
 — Vai "eeskäypänä"! Kuinka vanha sinä olet?
 — Kymmennellä.
 — Ja töitä puskiskelet?
 — Niin. Eihän se isä ehtinyt muuta kuin kimpän kätästä piti lähteä leipää ja lehmänhinta tienamaan. Minä siinä siten olen perumaan kuokkiin ja puissa pitänyt: äitikin on ollut vähän huonossa kunnossa.
 — Saitte sentään perunoita?
 — Saatiin neljä sakkia ja vähän muitakin juurikasvia. Minulla olisikin täällä säkissä punajuuria. Mahtaa kohan se Kämni äijä niitä ostaa ja mitähän se niistä maksaa?
 — Enpä tiedä sitä asiaa, ei se ole ennen ollut halukas niitä ostamaankaan, täytyi minun vastata. Mutta kun näin että poikainen kävi alakuloiseksi, lisäsin: — Jos ei osta, niin mene "tipon" puolelle, kyllä sinä siellä asuville ne kaupaksi saat ja samalla voit myydä munatkin.
 — Niin taitaa olla... Ja vaikka veisi se kauppias nämä saataavastaan; meillä kun on sille 45 senttiä velkaa, eikä nyt passaisi maksaa, kun pitäisi saada lampuoljyja ja sokeria...
 Mikä hassunkurinen ja kuitenkin vakava todellisuus tuossa pilkistykään! Koetin kuitenkin sen pistävän oonan väistää leikkillä:
 — Sokeri nyt on kallista, suola saisit enemmän.
 — Suola kuuluu vielä olevan

Aberdeenin ilmoituksia

täytyy saada vähän sokeria, kun ei ole maitoakaan.
 mitte kesällä marjoja talven varalle?
 — Kyllä niitä olisi poimittu ja olisi niitä ollutkin, mutta kun ei saatu pulloja eikä sokeria, niin mitenkäpä niitä säilytti. Syyttiin vain niin paljon kuin jaksettiin, ei siinä muutamaan kuukauteen leipäkään paljon kulu. Ja lihassa minä aina pidän kun pyydän jäniksä, vaikka vähäsi nekin ovat käyneet.
 — Hyvä, hyvä, kyllä sinusta oiva mies tulee... Mutta eiköhän jo painella kumpikin tietämme, ettei ehtisit sinäkin ennen pimeätä kotiin. Minulla on myötänen, mutta sinulla on vastanen.
 — Niin on, ja kyllä se taas palaamaksi kääntyy, niin teki viime kerrallakin. Aina se on vastanen...
 Tuo sanottiin puolittain leikkilä, vaikka sanoja näytti kyllä ymmärtävän mitä muutakin hän sillä tarkoitti, aivan kuin paljonkin elämästä kokenut ihminen.
 Tömistimme jaloistamme enintään savea ja käännyimme kumpikin suunnallemme. Hetken perästä katsahdin taakseni ja näin "ukon" köykyytelevän eteenpäin vakavasti ja kumarassa, suuret kengät savea ympäröimänä, aivan kuin kaksi nuijaa, joita vaikeasti heiluteltiin edestakasin.
 En saanut tuota kuvaa poistumaan silmistäni koko matkalla ja usein on se sittemmin mieleeni palannut, aina herättäen ajatukseni: voi teitä, joilla ei ole edes lapsuutta!

Kilpailu alkanut

hintain halpuudessa ja tavarin hyvydessä, mutta huonossa kohtelussa lään syrjäin. — Miesten tarvitavaroita kaikista lajista ja laadusta aina varastossa. — Hinnat tyydyttävät

OLOF RONKAINEN

HOQUIAM, WASH.
 Otan vastaan kaikkea maalarinliikkeeseen kuuluvaa työtä sekä myyn maalia ja senäpaperia, usampaa eri laja.
 Hugo Niemi
 1111 E. Market St., Aberdeen, Wash.

Marion St. Grocery.

So Aberdeenissä, myy kaikenlaista ruokatarvareita, makeisia, tupakkaa y. m. Tavara taataan. Myös hinnat kohtuulliset.
 ED. EKLUND

KEVÄT- JA KESÄ-HATTUJA

UUSIMPAA MUOTIA.
 MRS. ALF. ABRAMS,
 216 So. H St. Aberdeen, Wash.

Arvoisat kansalaiset!

Olen avannut oman Suutariliikkeen ja otan vastaan siihen kuuluvaa työtä. Työ tehdään ensiluokan tarpeista ja ehdottomasti hyvin.
 K. FILANDER
 411 E. Wishkah St. ABERDEEN, WASH.

THE MODEL BAKERY AND CONFECTIONERY

koettaa tyydyttää teitä parhaimmalla tavalla mitä rahalla voi saada. Phone 3513
 109 West Heron St. Aberdeen Wash.

TULKAA MEILLE TARVITESSANNE

NYKYAIKAISIA JA LUOTETTAVIA JALKINEITA!
 Naisten 9-tuuman nauhakenkiä, ruskeita, harmaita, mustia ja mustia päällyharmailia päällisillä, valhellen \$5.50 ylös \$6.50
 Miesten kenkiä, ruskeita, keltaisia ja Englannin mustia, nauhoilla, \$5.50 ylös \$8.50
 Myöskin "semi-english" nauhoilla ja napella, \$4.00 ylös \$6.50
 Tyttöjen ja lasten kenkiä, kuten Buster Brown ja Blu Ribbon, \$1.50 ylös \$4.00
 Myöskin täydellinen varasto miesten TYÖKENKIÄ —
 Walloch's Buster Brown Shoe Store
 Kenkiä koko perheelle.
 207 East Heron St. Aberdeen, Wash.

Huotari & Co.

Miesten vaatetus
 Kaupat
 322 So.—F St., Aberdeen, Washington
 Cor. First and Commercial Sts., Raymond, Washington
 Tekemällä ostoksenne meiltä säästätte rahaa
 PILETTEJÄ SUOMEEN JA PÄINVASTOIN
 Huotari & Co.

Työläiset--

Kannattakaa omia liikkeitänne, josta voitto tulee teille. Sellaisia on G.HARBOR W.CO-OP. MERCANTILE ASS'N (osuuskaupat)
 320 So. F. St. Aberdeen, Puhelin 322.
 604 I St., Hoquiam, W'n. Puhelin 629.

Grays Harborin suomalaiset!

Apulaisten puutteen takia olin pakotettu myymään apteekin Aberdeenissä, jonka vuoksi tullen tästä lähtien olemaan ainoastaan Hoquiamissa
 Panemalla kaiken aikana yhteen apteekkiin voim yhä parantaa palvelustani.
 AUKI: — 8-8, lauantaisin 8-11, sunnuntaisin 8-12 ja 6-8.
 Kunnioitetaan:
 OSSII HEIKEL

ESPEDAHL'S STUDIO

(Valokuvaus-atelieri)
 Puhelin 551, 211½ G St. Aberdeen, Wash.

Dr. Osten Holsti

Suomal. Lääkäri
 312½ E. Heron Street ABERDEEN, WASHINGTON

Lääkäreitä

SUOMALAISET LÄÄKÄRIT
 Tri Toivo Forsström
 LEIKKAUKSET ERIKOISALANA

Tri Werner Lagus
 LASTEN TAUDIT ERIKOISALANA
 SPEKARTH BLDG., ASTORIA
 Tunnit: 10-12 a. p., 2-4 ja 7-8 i. p. D
 Tel. Office: 230 Tel. Residence:
 Tri Forsström 582 Tri Lagus 602-R

Tri O. Onne Jurvan
 LUONNON-PARANTOLA
 MENAIGA, MINN.

DR. CHAS. W. BARR
 HAMMASLÄÄKÄR!
 Suomalainen tyttö apulainen,
 23 Commercial St. Puhelin 455. Astoria

DR. E. S. HAMEL
 Hammaslääkäri ja Radiography
 Young Bldg. 14th St. & Com'l. Puhelin 1158

Sensuuri Suomessa.
 Suomen postihallitus on julaisut määräykset kirjesensuurista joita eräät sanomalehdet ankarasti arvostelevat. Niissä säädetään:
 1) Ulkomaille menevissä kirjeissä ei saa olla mitään Suomen hallitusta, eikä Suomen ja Saksan sotilasviranomaisia epäedulliseen valoon asettavia tiedonantoja.
 2) Ulkomaille osotettujen kirjeiden sisältä ehdottomasti oltava postin jätettävissä avonaisia, eikä suljettuja.
 "Hufvudstadsbladet" lisää että sotilaallisista syistä ja ylläolevien määräysten mukaisesti pitää myöskin Saksaan lähetettyjen kirjeiden olla auki postin jätettävissä.
 Tämän johdosta ovat useat suomalaiset tässä arvostelussa, ettei Suomessa mitään olisikaan sensuuria, kun kirjeet eivät ole olleet päästä avattuina, kuten ennen.

Suomen ensimmäinen sotilaiva ristelijä "Karjala", jonka "valkorosvot" ryöstivät Venäjältä on saapunut Helsinkiin. Kol-

Täten surulla ilmoitamme, että poikamme
 Tauno Albert Suomela
 pitkäikäistä keuhkotautia sairastuttuaan vapui kuolon meen vanhempainsa kotona heinäk. 8 p. 1918. elettyään kaksikymmentä yksi vuotta, 4 kk. 1 p., äitien suuremman vaimon, pojan, sisikon, isän, kasvatusäidin, ja paljon muita sukulaisia ja tuttavii.
 Postinhoitajan rouva oli aivan kuohuksissaan. Samoin maisterin rouva.
 "Mutta etähän sinä huolintu häntä edes eteisessä. Ja Risto maksaa sitäpaitsi kaksikymmentä markkaa."
 "Olkaa toki siivolla," huudatti tehtailija lyöden kämmenellään pöytään. Heti kun te naiset tulitte yhteen, olette toisenne tukassa."
 "Minun vaimoni ei suinkaan käy kenenkään tukkaan," vastusti maisteri arvokkaasti.
 "Enhän ole sitä sanonutkaan. Mutta ellei vaimoni tarjoama kamari kelpaa, niin antakaa te hänelle sali."
 "Aivan niin, koska teillä on erityinen vierashuonekin ja maksatte vain viisi markkaa kuus-

Sakri ja Tillie Suomela
 Raymond, Wash.
 Paljon pahuja myrskyjen, päivänpaistetta hiukan —
 Toivonviljoista tuoreista
 Saamme vaan sadon niukan.

Täten surulla ilmoitamme, että poikamme
 Tauno Albert Suomela
 pitkäikäistä keuhkotautia sairastuttuaan vapui kuolon meen vanhempainsa kotona heinäk. 8 p. 1918. elettyään kaksikymmentä yksi vuotta, 4 kk. 1 p., äitien suuremman vaimon, pojan, sisikon, isän, kasvatusäidin, ja paljon muita sukulaisia ja tuttavii.
 Postinhoitajan rouva oli aivan kuohuksissaan. Samoin maisterin rouva.
 "Mutta etähän sinä huolintu häntä edes eteisessä. Ja Risto maksaa sitäpaitsi kaksikymmentä markkaa."
 "Olkaa toki siivolla," huudatti tehtailija lyöden kämmenellään pöytään. Heti kun te naiset tulitte yhteen, olette toisenne tukassa."
 "Minun vaimoni ei suinkaan käy kenenkään tukkaan," vastusti maisteri arvokkaasti.
 "Enhän ole sitä sanonutkaan. Mutta ellei vaimoni tarjoama kamari kelpaa, niin antakaa te hänelle sali."
 "Aivan niin, koska teillä on erityinen vierashuonekin ja maksatte vain viisi markkaa kuus-

"Farmari"
 Oli ruma syyspäivä. Tuuli riehotti, vettä romahteli, usvapää kieri. Tie oli kuin taikinas. Sitkeä savi paatostui saappaisiin suuriksi möykkyiksi, jotka lohkesivat aika-ajoin oman painonsa pakosta.
 Ihmiset näyttivät päättäneen pysyä kotosalla, yksin sain tietä